

תלמודו בידו

דף כח עמוד א

א] במה זכה רבי פרידא להאריך ימים ?

ב] במה זכה רבי נחוניא בן הקנה להאריך ימים ?

ג] במה זכה רבי נחוניא הגדול להאריך ימים ?

ד] במה זכה רבי יהושע בן קרחה לאריכות ימים ?

ה] במה זכה ר' זירא לאריכות ימים ?

א] 1. מעולם לא הקדימו איש לבית המדרש.

2. כשסעד עם כהן תלמיד חכם, כיבדו לפתוח בברכת המזון, מדין "וקדשתו".
אך אין ליתן לכהן עם הארץ לברך ראשון. משום שתלמיד חכם שכהן
עם הארץ מקדימו בברכה חייב מיתה, מפני שמשניא תלמידי חכמים.

3. לא אכל מבהמה שלא הורמו מתנותיה, זרוע לחיים וקיבה, אף שמותרת
באכילה, שאין דינה כטבל [ושלא כר' יצחק שסובר שאסורה באכילה כטבל].

ב] לא נתכבד בקלון חברו, ולפני ששכב לישון מחל לכל מי שפגע בו, והיה ותרן בממונו.

ג] העביר על מדותיו למחול לכל שחטא נגדו. ומעולם לא קיבל מתנות, ואפילו לא
אכל אצל הנשיא. [אמנם ר' זירא היה אוכל, כיון שהם התכבדו בנוכחותו].
- הוא דרש "הכבש האחר תעשה בבקר", שיש להביא לקרבן תמיד את המיוחד שבעדה.

ד] מעולם לא הסתכל בדמות אדם רשע. עיניו של יצחק אבינו כהו משום שהביט בפני
עשו הרשע, ובנוסף אבימלך קילל את שרה שיכהו עיניה, ונתקיים ביצחק.

ה] לא הקפיד בתוך ביתו, ולא צעד בפני גדול ממנו.

לא הרהר בדברי תורה במבואות מטונפים, ולא הלך ד' אמות בלא תורה ותפילין.
ולא ישן בבית המדרש אפילו שינת עראי. ולא שש בתקלת חברו.
ולא קרא לחברו בחינתו [כינוי של גנאי] או בחניכתו [כינוי של דופי הבא ממשפחתו].